

خشوع منافقانه - 27 / دی / 1378

من مواظب النبی صلی الله علیه وآله وسلم:

إياکم وتخشع التفاق وهو أن یرى الجسد خاشعاً والقلب لیس بخاشع.

(تحف العقول صفحه 60)

مراد از خشوع در این حدیث، خشوع در مقابل خداوند است در حال نماز و دعاء و ذکر، اگر انسان طوری باشد که وقتی کسی به او نگاه می‌کند خشوع را در او احساس کرده و توهم می‌کند که دارای قلب خاضعی است، اما در باطن هیچ خبری نباشد، خشوع منافقانه است. از دعائی که در صحیفه ثانیه سجادیه به این مضمون نقل شده که «اللهم ارزقنی عقلاً کاملاً و... و لباً راجحاً» استفاده می‌شود که انسان لَبّی دارد و قشری، قشر او همین ظاهر و لبّ او باطن وی می‌باشد و اگر قشر ما راجح و خاشع و ذاکر باشد و لبّ ما غافل و غرق در مادیات باشد بسیار مذموم است. پروردگارا به ما لبّ راجح روزی گردان.